

קצין חרט מגן דוד על ידו של סטודנט

ב-20.03.03 בשעות אחר הצהריים, הגיע קאסם עויסאת, 19, תושב קל-קליה, למחסום סיידא, מחוז טולכרם, עם קבוצת סטודנטים שעשו את דרכם משכם לקלקיליה. החיילים שאיישו את המחסום לא אפשרו לסטודנטים לעבור והורו להם לשוב על עקבותיהם. כשהסטודנטים לא שעו להוראת החיילים, קרא אחד מהם, ככל הנראה הקצין לעויסאת והורה לו לומר לחבריו לחזור לאחור. עויסאת מילא את ההוראה, אך למרות בקשתו, קבוצת סטודנטיות המשויכה להתקרב לעבר המחסום. בתגובה, הורה הקצין לעויסאת להתלוות אליו אל המחסום. הוא ערך עליו חיפוש ולאחר מכן הורה לו לשוב על הארץ ולשים את ידיו מאחוריי גבו. הקצין ניפץ בקבוק זכוכית על סלע, משך את ידו של עויסאת ובעזרת שבר בקבוק, חרט על ידו מגן דוד. כשסיים, הורה הקצין לעויסאת להסתלק מהמקום ואיים עליו לבל

קאסם עויסאת. (צילומים: בצלם)

ישוב. עויסאת סיפר לבצלם בעדותו: "המפקד הורה לי לשבת על הארץ ולשים את הידיים מאחורי הגב. אחר כך, ראיתי אותו מביא בקבוק קוקה קולה ריק. הוא ניפץ את הבקבוק על סלע, לקח את אחת מחתיכות הזכוכית והתקרב אלי. הוא הורה לי להושיט את הידיים קדימה ואז הוא הרים אותן למעלה. הוא ניסה לשרוט לי את היד בזכוכית. משכתי את היד בכוח ושאלתי אותו מה הוא עושה. הוא צעק עלי ובעט בי בשתי הרגליים. התחלתי לצעוק. הוא משך את ידי הימנית בכוח, שם אותה על הברך שלו והתחיל לשרוט את אותה, כשאני צועק מכאבים. "בהתחלה, לא ידעתי מה הוא עושה, אבל תוך כדי שהוא שרט את ידי, ראיתי שהוא חורט סמל של מגן דוד... היד שלי דיממה. אחר כך, הוא החזיר לי את תעודת הזהות שלי, שהחרים כשערך עליי חיפוש. אז, הוא הורה לי לחזור אחורה ואמר לי לא לחזור למחסום הזה בחיים".

תרגילים בהסתרת מידע מכשול ההפרדה

מכשול ההפרדה (בצלם)

בצלם פנה למשרד הביטחון וביקש לקבל את מפת התוואי של מכשול ההפרדה, אולם נתקל בסירוב גורף. דוברת משרד הביטחון מסרה כי "פרסום המפה לא אושר" ואילו הממונה על חופש המידע במשרד הביטחון השיב לבצלם כי "לא ניתן למסור מידע מעבר לפרסומים בכלי התקשורת". מאוחר יותר הגיש בצלם, באמצעות המרכז לפלורליזם יהודי, בקשה רשמית לקבלת המפה לפי חוק חופש המידע, המקצה למדינה שלושים ימים להשיב לכל בקשת מידע. כחודש לאחר הגשת הבקשה ענה משרד הביטחון כי "בשל היקף המידע המבוקש ומורכבותו" יידרשו שלושים ימים נוספים לבחינת הבקשה. בצלם פנה גם למשרד ראש הממשלה כדי לברר איזה גוף אישר את בנייתו של שלב ב' של מכשול ההפרדה, ומתי. לאחר כחודשיים וחצי השיבה רכות פניו הציבור כי "החומר שביקשת אינו ניתן להפצה, וזאת לפי סעיפים 14(א) ו-14(ד) לחוק חופש המידע". לפי סעיף 14(א) פטור מהמדינה ממסירת מידע

שנאסף או מוחזק בידי מערך המודיעין של צה"ל, המוסד וגופים דומים אחרים. סעיף 14(ד) פוטר את המדינה ממסירת מידע ש"הועבר לגנן המדינה בהתאם לחוק הארכיו-ניס". היעדר השקיפות מנוגד לחלוטין לכללי המינהל התקין ופוגע באפשרות לקיים דיון ציבורי מושכל בפרוייקט בעל השלכות מרחיקות לכת לטווח הקצר והארוך ושעלותו מגיעה למאות מיליוני שקלים. התנגדות המדינה למסירת המפה תמווה במיוחד בהתחשב בעובדה שעבודות התשתית והבנייה לאורך רוב התוואי שאושר כבר החלו, עובד ההופכת את מיקום המכשול לגלוי לעין.

חיילים סימנו מספרים על ידיהם של פלסטינים שעברו במחסום חווארה

"זו הייתה השפה שבה החייל תקשר עם האזרחים". תור במחסום חווארה (בצלם)

פרופסור. קיוויית שזה יעזור לי וימנע מהחייל לרשום עליי מספר. אבל החייל החזיר לי את התעודה, משך את ידי בכוח ורשם עליה את המספר 125. "גיבאלי הדגיש בעדותו, כי "זו רק אחת מההשפלות... שבוע קודם לכן היו לחייל צבע ומברשת, והוא איים על האנשים בתור שהוא יתיו עליהם צבע אם הם לא יזוזו אחורה... זו הייתה השפה שבה החייל תקשר עם האזרחים". וואיל דויקאת, 30, סיפר לבצלם שבאותו היום איפשרו לו החיילים במחסום חווארה לעבור בו בדרכו הביתה מהעבו-דה, רק לאחר שהראה להם את המספר בו הם "סימנו" אותו באותו בוקר. כבר במהלך מבצע "חומת מגן", בחודש מארס 2002, דווח בתקשורת על כך שחיילי צה"ל רשמים מספרים על ידיהם של עצורים פלסטינים. בעקבות ביקורת ציבורית שהתעוררה בזמנו, הודיע הרמטכ"ל דאז, שאול מופז, בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת כי הורה להפסיק את רישום המספרים.

ארבעת שוטרי מג"ב מואשמים בהריגת אבו חמדייה

ביום ד' הוארך מעצרו של ארבעה שוטרי מג"ב, המואשמים בהריגתו של תושב חברון, עימארן אבו חמדייה. הארבעה מואשמים גם בהתעללות בצעירים פלסטינים אחרים ובשיבוש הליכי חקירה. בעקבות חשיפת בצלם, שנשענה על עדויות הקור-בנות ועדי ראיה לחטיפתו של אבו חמדייה על ידי הארבעה, פנה הארגון למחלקה לחקירות שוטרים בדרישה לפתוח בחקירה מיידית בנוגע למוותו של אבו חמדייה ולפציעתם של האחרים. רק קרוב לארבעה חודשים